

Vijf vijanden die je droom(baan) in de weg staan (II)

Er was eens...

...een werkgever die een wereldreis ging maken. Voor hij vertrok riep hij zijn 3 werknemers bij zich en gaf ze alle drie goudstaven met een gewicht van 1 kg met de uitdaging om hiermee te investeren en winst te maken terwijl hij op reis was. De eerste werknemer kreeg 5 goudstaven, de tweede 2 goudstaven en de derde één goudstaaf.

De eerste werknemer ging direct aan de slag. Hij ging handelen met de waarde van het goud en wist het bedrag te verdubbelen naar 10 staven goud. Op dezelfde manier verdubbelde zijn collega zijn twee goudstaven naar vier. De derde werknemer was zo bezorgd dat hij zijn goudstaaf zou verliezen, dat hij het in de grond stopte.

Toen de werkgever terug kwam was het tijd voor het functioneringsgesprek. Hij was heel trots op de eerste twee werknemers omdat ze allebei hun investering hadden weten te verdubbelen. Beide mochten ze hun goudstaven houden en ze kregen daarnaast promotie omdat ze zo betrouwbaar met het aan hun toevertrouwde geld waren omgegaan.

Maar de derde werknemer haalde zijn goudstaaf weer uit de grond, ging naar zijn werkgever toe en verontschuldigde zich: 'Ik weet dat u streng bent in de beoordeling en omdat ik bang was om mijn goudstaaf te verliezen en heb die in de grond gestopt. Alstublieft, hier hebt u uw goudstaaf terug.'

Toen werd zijn werkgever heel boos en viel uit: 'Je bent een slechte en luie werknemer. Je laat je leiden door angst. Het minimale wat je had kunnen doen is het geld wegzetten op de bank zodat je er rente over had ontvangen.'

De derde werknemer moest zijn goudstaaf inleveren en kreeg op staande voet ontslag.

De tweede vijand die jouw droom(baan) in de weg staat is angst.

Angst zorgt er voor dat mensen hun dromen begraven. Niet letterlijk in de grond maar ze stoppen hun dromen diep weg in hun binnenste omdat ze angst hebben: faalangst, angst om uitgelachen te worden, angst om hard te werken, angst voor het onbekende of angst voor mensen.

Meestal heb je geen angst voor wat je niet kunt. Geen faalangst om activiteiten te ondernemen waar je geen **talenten** en geen ervaring voor hebt. Dat kun je namelijk heel gemakkelijk pareren. Als iemand je vraagt om iets te doen waarvan je verwacht dat je het niet kunt, kun je heel gemakkelijk als volgt reageren: *'Prima dat je mij vraagt, maar schrik niet als het fout afloopt.'*

En als het fout afloopt kun je heel eenvoudig reageren met: *'Ik heb het je toch al gezegd...'*

Faalangst heb je voor dromen die je zou kunnen realiseren

Angst heb je meestal voor activiteiten die je kan. Die in het verlengde van je talenten en je ervaring liggen. Een droom waarvan je weet dat je die met hard werken en risico's nemen, kunt bereiken. Maar, hiermee wil je niet afgaan!

Ik heb talenten en veel ervaring in het persoonlijk coachen en het trainen van teams. Ik weet dat ik mijn expertise is. Wanneer ik ervaar ik faalangst? Als door een opdrachtgever de lat op dit vlak hoog wordt gelegd. Dan voel ik de angst om niet te kunnen voldoen aan de verwachtingen.

***Je hebt geen faalangst voor wat je niet kunt,
maar voor wat je wel kunt.***

Gesprekken met oudere mensen in de laatste fase van hun leven vind ik inspirerend of juist verdrietig.

Inspirerend als ze vertellen over het lef dat ze hebben gehad, de risico's die ze hebben gelopen, de missers die ze te boven zijn gekomen omdat ze zich lieten leiden door hun dromen.

Ze zijn nog steeds leergierig en sporen iedereen aan om zich verder te ontwikkelen. Niet kritisch maar juist mild, uitdagend en bemoedigend.

Inspirerende mensen zijn mild, uitdagend en bemoedigend

Maar soms zijn de verhalen heel **verdrietig omdat dromen niet zijn geleefd doordat ze zich lieten tegenhouden door angst**. Angst om gekwetst te worden, bang voor kritiek, bang voor afwijzing, bang voor financiële moeilijkheden of fysiek gevaar. En vaak zijn ze in gesprekken over anderen veroordelend. Ze spreken kritisch over anderen die wel risico's liepen, die soms grote missers hebben veroorzaakt en desondanks er weer bovenop zijn gekrabbeld.

Voorkom angst door te stoppen met kritiek over anderen

Ik las over een **enquête die gehouden is in 10 verschillende leeftijdsgroepen**. Van 10-jarigen tot 100-jarigen. Aan iedereen werd de vraag gesteld *'Waar heb je de meeste spijt van op dit moment van je leven?'*

Allemaal mooie inspirerende antwoorden. Maar opmerkelijk de reactie van de 100-jarigen. **100-jarigen hadden het meeste spijt van het feit dat ze niet meer risico's hadden genomen**. Dat ze zich hadden laten afremmen door angst.

Voor veel mensen lijkt angst een legitieme reden om iets niet te doen. Om dromen weg te stoppen, te verzwijgen of er alleen maar over te praten. Om niet te gaan voor een volgende stap in je loopbaan omdat je denkt dat die ander beter is dan jou. Omdat je bang bent dat je in je nieuwe baan gaat falen. En daarom zelfs niet de moeite neemt om het te gaan onderzoeken. Waarbij je allerlei mooie excuses verzint die iedereen wel begrijpt.

Even terug naar het verhaal: Waarom beschuldigde de werkgever de derde werknemer van luiheid en nam hem zijn goudstaaf en zijn baan af? Omdat hij de weg van de minste weerstand koos. In plaats van zijn angst te overwinnen en risico's te nemen voor zijn werkgever. Hij begroef zijn goudstaaf en bleef zitten waar hij zit.

Als hij het risico had genomen om zijn goudstaaf te verliezen, had hij zonder twijfel een nieuwe goudstaaf gekregen. Beloning naar gelopen risico en niet naar resultaat.

In gesprekken hoor ik vaak: Ik wil wel wat anders maar ik weet niet hoe. Of: ik weet diep in mijn hart wel dat ik wat anders wil en eigenlijk weet ik wel wat ik wil. Maar ik durf niet het risico te nemen dat ik mijn baan, inkomen, status, zekerheid etc. op het spel zet.

En ik begrijp dit. En gelijktijdig vraag ik mij af *'Hoe ga je dit de komende jaren volhouden?'*

Daarom heel concreet de vraag aan jou: hoe kun jij jezelf uitdagen om jouw 'goudstaven' te verdubbelen? Om jouw talenten waarmee je geboren bent, te gaan inzetten en daar de allerbeste in te worden? Niet kijken naar wat of hoeveel een ander heeft, maar aan het werk met wat jij hebt gekregen.

Stap door de muur van angst

Daarvoor zul je je angsten moeten overwinnen. **Maar hoe doe je dat? Er is maar één manier: De confrontatie ermee aangaan.** Meestal is angst een soort luchtspiegeling. Als je je angst tegemoet treedt en je zet de eerste stap, ontdek je dat het een transparante en doorzichtige muur is die oplost op het moment dat je stappen zet.

Maar om je angsten onder ogen te zien en de eerste stappen te zetten, heb je moed nodig.

Moed is niet de afwezigheid van angst. Er bestaat namelijk geen moed zonder angst.

Moed is de bereidheid om angst onder ogen te zien.

Moed is de bereidheid om de eerste stap te zetten dwars door de muur van angst.

Moed is de bereidheid om risico's te nemen.

Moed is de bereidheid om te gaan voor je droom(baan). Om het gesprek aan te gaan met je leidinggevende. Om advies te vragen aan een collega. Om naar een open dag te gaan.

Moed is de bereidheid om risico's te nemen voor de verdubbeling van jouw 'goudstaven.' Kijk niet naar wat een ander heeft maak kijk naar je eigen goudstaven en verdubbel ze. Ga voor de inzet van jouw talenten. Laat jouw talenten het fundament zijn van jouw toekomst.

Wil jij je droom(baan) realiseren? Luister niet naar je angst.

Angst is een slechte raadgever.

Ga met je angst naar een goede raadgever.

Kijk je angst in de ogen en neem een stap. Niet naïef. Check eerst of je droom(baan) ligt in de lijn van de drie pijlers van het Talentmodel: van je Talenten, (levens)Ervaring en Motivatie. En wees dan moedig en zet gewoon de eerste stap – door de muur van angst. En ontdek dat de muur hierdoor verdwijnt.

Je wil dit wel maar weet dat je een duwtje in de rug nodig hebt? Maak de [Talententest](#), ga voor [Talenttraining](#) (persoonlijke loopbaancoaching) of pak dit op als team met de [Talentgerichte Teamtraining](#).